

יוצא-לאור על-ידי בית חב"ד המרכזי באר שבע בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע	7:15	7:05	7:12	6:57
כניסת השבת	8:15	8:18	8:16	8:14
צאת השבת				

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

ל"ג בעומר:

במוצאי-שבת-קדש זו - אור ליום ראשון, י"ח באייר - יחול יום ל"ג בעומר, יום שמחה לישראל.

הסבות לשמחה: (א) ביום זה פסקה המגפה בה מתו 24 אלה תלמידי רבי עקיבא. (ב) זהו יום פטירתו של התנא הקדוש רבי שמעון בר-יוחאי - יום שמחתו, כי צוה שישמחו ביום הזה.

מנהגי ל"ג בעומר:

(א) אין אומרים תחנון, וכן בתפלת מנחה של ערב ל"ג בעומר. (ב) מדליקים מדורות גדולות לכבוד רבי שמעון בר-יוחאי, כי ביום פטירתו גלה סודות שהביאו אור לעולם.

(ג) עולים לציונו הקדוש של רשב"י במירון, להתפלל ולשמח. (ד) עורכים 'תספרת ראשונה' (חלאקה) לילדים שמלאו להם שלוש שנים בימי 'ספירת העומר', לפני ל"ג בעומר, ומחנכים אותם בהשארת 'פאות' שהם 'סימני היהדות'. יש המהדרים לערוך את התספרת במירון, על ציון רשב"י.

(ה) נהגו הילדים לצאת לשדות בלויית מוריהם, עם קשתות, להזכיר שבימי רשב"י לא נראתה הקשת בשמים, בזכותו. בימינו המנהג מתקיים בעקר באמצעות 'תהלוכות ל"ג בעומר' המתקיימות ברחבי העולם, בהן 'מתאחדים' מאות אלפי ילדים תחת הסיסמה "יחד כל ילדי ישראל".

(מקורות: שבת המועדים סימן נו. ספר התודעה ע' רנה-רנט)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

המפתח להבאת הגאלה נמצא בידי של כל יהודי, כמו שפוסק הרמב"ם: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם פלו לכף-זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(רמב"ם הלכות תשובה פ"ג ה"ד)

נא לשמור על קדושת העלון

נקודה למחשבה

שלום חברים,

"דני", פנה אלי חבר, "תוכל לעזור לי ללמוד למבחן שיתקיים בשבוע הבא?"

החמצתי פנים. "כבר סימתי לעבר על החמר. נראה...", השבתי בשפה רפה, ולעצמי חשבתי: 'האם עלי להקדיש זמן רק בשביל לסייע לחבר, כשבשבילי זוהי טרחה מיותרת?'

"ואהבת לרעה כמוך", הדהד במוחי הפסוק הידוע, ובמיחד דבריו של רבי עקיבא על פסוק זה: "זה כלל גדול בתורה".

החלטתי להתיעץ עם סבא. סבא יודע תמיד מה לענות, ובעקר - איך. הוא אינו אומר לי מה לעשות, אלא מיעץ ומכוון.

הפעם, ענה לי סבא בספור: "לאחר שרבי שמעון יצא מן המערה, נודע לו כי ישנה דרך בה הפהנים אינם יכולים לעבר, מחשש לקברי מתים, והם נאלצים לעשות עקוף שמאריף את הדרך. הוא החליט לתקן זאת, וטהר את הדרך כדי להקל מעל הפהנים".

כרגיל, סבא אכן סייע לי להבין, והחלטתי לעזור לחברי. זו הפתנה שלי לרשב"י, לכבוד ל"ג בעומר - יום שמחתו".

בתחלה חשבתי שהדבר ידרש ממני מאמץ והקרבה. אולם, להפתעתי אני שמחתי לא פחות. גלית, כי עזרה ונתנה אמתית, מפל הלב, יוצרות שמחה פנימית בלב.

אני מאחל גם לכם לחוש שמחה כזו.

שבת שלום, דני

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

יעל חסין

בזכות נטילת ידים

פעם הלך רבי אלעזר, בנו של רבי שמעון בר-יוחאי, עם כמה תלמידיו חכמים, כשהם עוסקים בדברי תורה.

באמצע הדרך, פגשו החכמים את רבי ייסא, שצעד עם יהודי נוסף. הם הבחינו כי השכינה שורה על ראשו של האיש, והבינו כי יהודי מיוחד עומד לפניהם.

כאשר שאלו את רבי ייסא אודות היהודי, מיהו ומהם מעשיו, אמר להם: "גם אני לא הכרתי. שכרתי אותו כדי שישמש אותי בדרך. אולם, תוך כדי ההליכה, דברנו ונודע לי כי הוא 'נר מאיר', והתחלתי להבין כי אין זה אדם רגיל."

"מה שמך?", שאל אותו רבי אלעזר.

"יועזר", השיב האיש.

בקש רבי אלעזר לשבת ולשוחח עמו בדברי-תורה. ואכן, פיו הפיק מרגליות, ורבי אלעזר נהנה מדבריו המאירים. לאחר מכן, שאלו מהיכן הוא מגיע, ובמה עוסק הוא לפרנסתו.

השיב האיש: "הנני מלמד תינוקות של בית-רבן, וכל ילדי העיר נהגו ללמד אצלי. אולם, לפני זמן-מה הגיע לעיר רבי יוסי. כל ההורים מהרו למסר את ילדיהם אליו, כדי שילמדם תורה. אולם, הם המשיכו לשלם את שכרי כרגיל. אך אני, אינני רוצה להנות ממתנת-חנם, ולכן החלטתי לשרת את רבי ייסא."

הציע לו רבי אלעזר לפנות אל אביו, רבי שמעון בר-יוחאי. ואכן, הלך האיש לרבי שמעון, ומדי יום הם היו יושבים יחד ולומדים תורה.

באחד הימים, כאשר עסקו בהלכות נטילת-ידים, אמר רבי שמעון: "כל מי שאינו נוטל ידיו כראוי נענש בעולם העליון, וכן גורם לעצמו עניות. ומי שנוטל ידיו כראוי, הברכות שורות על ידיו והוא מתברך בעשירות, בנוסף לשכרו בעולם העליון."

לאחר שסימו ללמד, בקש רבי שמעון לראות כיצד האיש נוטל את ידיו. ואכן, יועזר נטל את ידיו בשפיע, עם כמות גדולה של מים.

נענה רבי שמעון ואמר: "מלא ידיו מברכותיך".

ואכן, כעבר זמן קצר התקיימה ברכתו של רבי שמעון בר-יוחאי. יועזר מצא מטמון יקר, ובו אלפי דינרי זהב. הוא התעשר עשר רב, וכך היה לכל לשבת ולעסק בתורה בנחת, ואף לחלק מכספו לעניים.

רבי שמעון בר-יוחאי

זמן: נפטר בל"ג בעומר - ח"י באיר, ג'תתקכ"א (161).

מקום: חי בארץ-ישראל. בעקבות הלשנה נאלץ לברוח לכפר פקיעין, בגליל העליון. נקבר במירון.

אודותיו: חי בדור השני לאחר חרבן בית שני. מתלמידיו של רבי עקיבא, והיה מבין החמשה שלא מתו במגפה.

חבר את ספר הזהר, וגדלותו בתורה הייתה כה גדולה, עד שרבי עקיבא אמר לו: "דיק, שאני ובוראך מכירים את כוחך".

ספור: כאשר רבי שמעון נפטר, פרצה מחלקת בין אנשי כפר צפורי לתושבי מירון. כל אחד בקש לקבר את הצדיק במקום מגוריו. כאשר הוציאו את הארון מהבית, החלה המטה לרחף באויר ואש בוערת סביבה. כך רחפה עד שנחתה מעצמה בכפר מירון. אוֹ-אז הבינו כי זהו רצונו של רשב"י.

משתעשעים

בכל אחת מהשלהבות מופיעה מילה בה התערבבו האותיות. נסו לגלות את המילים ותקבלו ביטוי הקשור לל"ג בעומר.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לפרשת אחרי: שבעת ימים תאכל מצות. הזוכה: אריאל שמש, גבעת זאב.

לעילוי נשמת

עזרא בן אברהם וסלחה ע"ה
ואסתר בת שלמה ופרידה ע"ה

מוקד חב"ד *3770

יום ראשון י"ח באייר ה'תשע"א (22.5.11)

הכינו לתהלוכת ל"ג בעומר

יחד כל ילדי ישראל